

YAMAÇ

“Yamaç” yıllık bir şiir antolojisidir.

2023

YAMAÇ'TAN

Yamaç, Simit Çay Edebiyat Etkinlikleri'nin organize ettiği bir şiir seçkisidir. Seçki yıllık olarak yayımlanmaktadır.

Seçkiye şiirinizi göndermek için [bu bağlantıya](#) tıklayabilirsiniz.

ŞİİRLER

- Geliyor Bandırma:** İlayda Çalışkan (3)
- Olmayan Kadının Rüyası:** Ahmet Yalabuk (4)
- Saadet Tiratı:** Emre Çimen (5)
- Başkasına Ait Olduğunu Bilerek:** Aleyna Şekerli (6)
- İhtimal:** Merve Karadağ (7)
- Bir Karanlığa Doğmuşum:** Mehmet Bozkurt (8)
- Kırmızı Bültende Döngü Sorunsalı:** Cansu Gamze Usluy (12)
- Suç Dünyanın:** Ayşe Yıldız (13)
- Aziz Yalnızlık:** Dudu Danışan (14)
- Seninle Olmak:** Rabia Demir (15)
- Sonuncu:** Ecem Perçe (16)
- Takvim:** Zehra Sayar (17)
- Sayıdır Oysaki Yaş:** Kübra Öncül (18)
- Menekşeme Sözler:** Fatoş Bavagir (19)
- Bütünleşen Kalbim:** İlayda Çalışkan (20)
- Dokunamıyorum:** Damla Kınalıkaya (21)
- Limandaki Kelebek:** Adile Yıldız (22)
- Bir Çift Gara Lastik Yemeni İşte:** Sema Zeren (23)
- Eksik:** Yadin Burak Kaya (25)
- Ben Bir Acayip Oldum:** Reyhan Kara (26)
- Ah O Gözler:** Tarık Uslu (27)
- Maviliklerin Halleri Üzerine Bir Ağıt:** İzzet Akın Tütüncüler (28)

Eyleme İnsanoğlu: Hamza Aslan (32)

Caliginous: Enes Aydın (33)

Islak Kâğıt: Adil Başar ŞAHİN (34)

GELİYOR BANDIRMA

Hey, millet kalkın
Hey, kuşlar uyanın
Mustafa Kemal geliyor,
Özgürlük geliyor,
Geliyor Bandırma.

Ben özgürlük gördüm kuşlarda,
Ben ışık gördüm yıldızlarda,
Ben umut gördüm Mustafa Kemal'de
Geliyor Bandırma.

Melekler kanatlarında,
Her yere ışık saçıyorlar,
Kuşlar sevindi,
Dağlar konuştu,
Ata'm geliyor,
Geliyor Bandırma.

Mustafa onun adı Mustafa,
Hangi çılgın zincir vuracakmış ona,
Her yere namını salmış,
O ay, yıldız
Geliyor Bandırma.

Ulaştı gemi karaya,
Denizler coştı durmadan,
Paşa indi Bandırma'dan,
Millet coştı hep bir ağızdan.

İlayda ÇALIŞKAN

OLMAYAN KADININ VEDASI

Hatıralar dikenler oluşturmuş
Aşkın inletiyor sabahlarımı
Anılar canlanıyor olanları
Anlatıyor gün doğumuna karşı

Üstümde yalnız eski bir kefen var
Gözlerimdeyse aşkıma bir çağrı
Hasretini sırtına yüklen de git
Umursama peşinden koşanları

Şimdi beni dinlemeden uzaklaş
Dinlersen değiştirebilirim fikrini
Bana elveda demeden vedalaş
Parlak gözlerin anlatır içini

Ahmet YALABUK

SAADET TİRATI

İyi hissederekten açık pencerelere bakarak,
Anımsayarak ayaklarımla dövülmüş dağları,
Derin bir nefes gibi çekiyorum içime bağışlanmayı.
Ne vakit sisler dolansa ayağıma hatırlayacağım:
Yaşamak denedi tüm yılgıları üzerimde,
Her düşme yarası tebessüm getirdi bana.
Yüreğimdeki serçeyi besleyebiliyorsam hala,
Alkole yanaşmıyorsa dudaklarım,
Biliyorum ki
Gök ister mavi ister siyah yine de bir çatı bana.

Zihnimdeki uğultulu saadet noksanlığı,
Güneşin karşısında kaskatı kesilen gövdem.
Üzülmenin nefes kadar doğal,
Korkuların her günkü mektup kadar açılması,
Olduğunu sanmanın derin karmaşası.
Tüm bunlar kızıl köpürtürdü yaşamak nehrini.

Ancak anladığım zaman hürriyete kavuştu kalbim:
Sevmek anlaşılırdı, denenmeliydi hatta.
Kıyıda duran, sessizce duran bir kayıktı.
Cezbedici bir tarafı olmasa da binilesiydi.
Deniz miydi bu isteği uyandıran yoksa kayık mı?
Hangisi olursa olsun kayık binilesiydi.
Almadan ele kayığın küreğini bir sancı yüreklerde:

“Ya geri dönemezsek, ya yutarsa bizi deniz?”
Ellerimizde sıra dışı bir titreme,
Gözlerimiz ufukta bir cevap mı arıyor?
Oysa kimse,
Bize kıyıya dönmeyi vaat etmedi ki.

Emre ÇİMEN

BAŞKASINA AİT OLDUĞUNU BİLEREK

Kalbinde başkası varken,
Ne diye seni sevmek.
Adın anıldığı an,
Neden sarar beni bir ateő?

Beni sevmediğini bilerek,
Her gece düşünürüm seni.
Benim olmadığını bilerek,
Ne diye hayal ederim seni.

Başkasına ait olduğunu bilerek,
Ne diye severim halen seni?
Kalbin başkasına ait iken,
Ne diye beklerim seni?

Kimse görmeden beni,
Unutabilir miyim seni.
Sorarım kendime;
Nasıl unutabilirim seni?

Aleyna ŞEKERLİ

İHTİMAL

Unutmuşuz birbirimizi sevmeyi unutmuşuz.
Hasretle baktığım gözlere, gafletle baktığım günlerde gelecekmiş meğer.
Saymayı unutmuşuz birbirimizi.
Gönülden gönüle konuşmayı da.
Dinlemeyi unutmuşuz birbirimizi.
Eller kulaklarda gezer olmuş, sesler gelmesin diye.
Sessizlik, en büyük çığlığımız olmuş.
Görmeyi unutmuşuz birbirimizi.
Hayalet misali gezinirken.
Oysaki ne güzeldik be biz seninle.
Bak anımsadım, dudağımın kenarında bir tebessümle.
Ne dersin ulaşır mı kahkahalarımız semaya yine?
Yanar mı ellerimiz birbirine değince,
Duyar mıyız birbirimizi yine?
Ne dersin sever miyiz birbirimizi yine?

Merve KARADAĞ

BİR KARANLIĞA DOĞMUŞUM

*Bir karanlığa doğmuşum
Yalnız.
sessiz.*

*Aydınlığı görememekten
Görmekten korkar olmuşum*

*Bir karanlığa doğmuşum
Ne sağ belli
Ne de sol*

*Aşağı ve
Yukarı*

Aynı.

*S
Ü
Z
Ü
L
Ü
Y
O
R
U
M*

Sakince

*ve bir o kadar
Korkunç ve düzensiz*

*Bir karanlığa doğmuşum
İlksel çorbadan da önce
Bilinç-ruh üflenmeden aklıma*

Yalnızlık öğretilmiş bedenime
Kim anlar ki,
Anlamamış zaten şimdiye dek
Seven gitmiş
Duran seviyor mu belli değil,
Attığım her adım, bir haykırıyla karışık
İlkel çağrıdır bayan sevgiye

Sağa git dediler hayatım boyunca
İnan, bak doğru yol budur,
Tut içinde kinini
Göster herkese ilaç gibi sevgi,
Ama ben, ne sağ bilirim ne sol
Diyorum ya, karanlığa doğmuşum,
İsterim diyemiyorum ama, istemez miyim, onu da bilmiyorum

Bir tek bildiğim şeydir acı,
Acı ki, yakıtıdır en yanıcısından
Derindeki empati-makinenin
Kovalar onun tazıları herkesi

İşçi, doktor, padişah fark etmeksizin

Ama acı,
Beni kovalamıyor.
Bir takıntıyı kafasında
Yatağının başucunda, ismimi
Her bir köşesine kazdığı masasının duvarında
İpliklerle bağlamış binbir çeşit suratımı

Raptiyelerle delik deşik mantar bir panoya
Geceleri sabah beş sularında
Yatağında sağa sola dönüp durup,
Sola sağa durup dönüp yatağında
Düşünüyor zamanın
Yamuk-ayak şairini

Karanlıkta göremem ben nereden geldiğini,
Eski dostum beni görüyor.
Karanlık iplikleri bir bir sökerek:
‘‘Hayattasın
Değil mi senin kılıfında yaşamak
Hayatı pek bir zor!’’

Bir bedenim olsa
Mississippi deltasının adamı boncuk boncuk ıslatan
O ciğeri boğup büküp ezip büzüp yok eden sıcaklığında
Zincirleriyle yeri göğü inleten
Beyaz şeytana inat yaşayan bir siyah insan
Ya da, Savannah otları arasında yeni doğmuş bir ceylan yavrusu
Garibim daha yürümeyi öğrenemedim,
Çevrelemiş ana-kanı kaplı bedenini

Keskin bakış gözleriyle bir avuç kötü kalpli aslan

Ama
Yok benim bedenim
Hiç olmadı, olmayacak
Damarlarımda akıyor sonsuzluk
Donne'a inat kopuk bir ada
Süzülüp gidiyorum madde evreninin tozlarıyla

Mehmet BOZKURT

KIRMIZI BÜLTENDE DÖNGÜ SORUNSALI

içsel bi' çatışmadayım
solum sağım hüznün mevsimine gebe
bi'kaç yalan gülümseme
bi'kaç yabancı duygularla baş başayım
hangi gündeyim ?
hâlâ bıraktığın gündeyim
yarım kalma hissi üzerimde sizden gizlediğim bi' duygu var
bedene yabancı bi' duygu
bulanık suyla yüzümü yıkadım
suya yansımamla birlikte bi' korku belirdi
yönetim istifa diye kırmızı bültende geçiyor
görüyor musun/uz
saat on ikiyi on iki geçiyor
dünyanın ekseni kaydı diye bi' alt yazı
uzun soluklu bi' nefes alıp filtre kahvemi yudumluyorum
telefonum çalıyor, bakmıyorum
konuşmak istemiyorum
gün sonu hüznün mevsiminde bi' intihar haberi.

Cansu Gamze USLUY

SUÇ DÜNYANIN

Düşünür insanlar, ona suç atar.
Sahip olamadıkları; duygular, emeller, insanlar ve sevgiler.

Suçun hepsi dünyanın.
Düşünceler; kontrolsüz, sıcak ve yavan.
Duygular; soğuk, açgözlü, ucu bucağı olmayan.

Emeller; ne için bilmedikleri,
Emeller, bir sonu olmayan kimi zaman.
Emeller, dipsiz çukurlar.

İnsanlar; sığmaz bu dizelere.
İnsanlar; garip, deli varlıklar.
Bizi yoranlar delilermi, akli selimler mi?
İnsanlar, saçma sapan düşünceleri mi?

Birde sevgiler,
Hükmünü sağlayamadıkları
Sevgiler; sevgilileri kandırdıkları
Sevgiler; varlığını dahi unuttukları.

Suç, dünyanın bir kere
Yaşanmışlıklar, bugün ve gelecek.
Nefes aldığım dakikalar,
Düşünsem yorar.

Ayşe YILDIZ

AZİZ YALNIZLIK

Rastlantısal ızdırabın konakladığı,
Ortak dillerin ağırlayıp uğurlayamadığı;
'Aziz Yalnızlık'...
Kutsanmış gibi, kutsalmış gibi.
Kendi yalnızlığına boynu kıldan ince,
yalnızlığına müdahalede uğruna kılıçtan keskin duruş...
Ağacının dallarına bağlanan
binbir kumaşın ağarmasına inatla uzayan yalnızlık.
Adanan adaklara, edilen dualara ortak umutla boyu aşan yalnızlık...
Adından sıkça söz ettiren, dillerden düşmesine izin vermeyen,
kulaktan kulağa fısıldamasına dahi müsaade etmeyen
'Asırlık Yalnızlık'...
Kalabalıkta varlığını hissettiren,
çınarlık gölgelerde serinliğiyle geçici lezzetler tattıran...
Yalnızlığıyla iddiaya giren insanoğlunun galibi
Yalnızlık, mağlubu yalnız insan.
Geldiği gibi gideceğinin,
gelirken ağlamanın giderken ağıta dönüşmesinin değiştiremediği
'Aziz Yalnızlık'...

Dudu DANIŞAN

SENİNLE OLMAK

Aynı anda geceyi ve gündüzü yaşamak gibi
Seninle olmak, öyle kahredici bir durum ki
Ne bir daha güneşi ne bir daha geceyi görmemek gibi seninle olmak.
Müzik ve dansın ahenginin bozulması gibi
Bir bebeğin gülüşünün kaybolması gibi
Bir insanın hayallerinin yıkılması gibi
Seninle olmak.
Aynı şekilde özgür bir kuş misali seninle olmak
Dipsiz bir kuyudan kurtulmak gibi
Yeni ve bitmiş bir başlangıç gibi
Deniz'i , orman'ı ve müziği ilk defa duymak gibi.
Bir uçurtmanın üzerinde uçmak gibi
Tatlı bir hayale dalmak gibi
Seninle olmak, bir çocukla kalmak gibi
İşte böyle karmaşık bir hal seninle olmak.

Rabia DEMİR

sonuncu

çatı yamaçlarında sarkan ayaklarımız batan güneşe dönük

belki de sadece bana muhtaç olmanı istedim
ve biraz sana muhtaç kalmak
bu geçmiş sanki kurduğum bir hayal

imtina ederim istiframdan iliklerimde sesin
iftiharla ilan ettim intiharımı
ve kendimi kandırdığım gerçekliği
üstüne utanmazca kahkahalar
ve bekliyorum gülüşlerimin son bulmasını

bir gün yatağında veya umumi bir tuvalette kanlar içinde
bulduğumda
sadece mutluluğumu paylaşın
ölmemişim ve her şeyden kurtulmuşum gibi

titreyen sesler, yırtılan boğazlar
çaresiz konuşmalar ve çılgınlıklar

tanrım peşinen affeder misin beni

Ecem PERÇE

TAKVİM

Ayrılığın acısı yakar yüreğimi pare pare ,
Senin hasretin küllendi göğüs kafesimde!
Şakaklarımda dünden kalma bir kaç yaş,
Göz pınarlarım hala buğulu buğulu.
Ellerimde bir avuç sensizlik, yalnızlık
Karşımdaki duvarda senin gülüşün, fotoğrafın
Bir mermi gibi gelip çatıyor alınma,
Yumru misali düğümleniyor boğazımda.
Göz bebeklerim, kan revan içinde
Aynada seninle yaptığımız resimler,
Günler geçip gidiyor bu takvimde.
Senden ne seda ne bir ses,
Tek beklediğim sadece bir nefes!
Bu kaçınıcı hilal odadan içeriye giren,
Beni kendisine tekrardan âşık eden, matemime daha fazlasını ekleyen?
Yılmak bilmez, yeniden yeniden
Bu girdap sonsuz sensizlik yolsuz ,
Aşkımız hicranlar üzerine kurulmuş,
O vakit semayı seyre dalmışken
Yosun tutmuş gözlerim, çiçekler verdiler
Pencereden sarkıttım sen gör diye!.

Zehra SAYAR

SAYIDIR OYSAKİ YAŞ

Bir kadın vardı içimde yaşlara takılan
Gençliğin gölgesinde koşarken ardından
Zamanın kollarında hüznü bakışlar
Yaş takıntısına sıkışmış içinde saklı sancılar

Gençlik rüzgarları eserken saçlarında
Güneşin sıcak dokunuşu dudaklarında
Aynanın yüzüne yansıyan zamanın izleri
Yaşını unutturmuş aşkın gizli benliği

Gözlerindeki ışıltı gençliğin meşalesi
Ama içinde bir korku hüznün bir sesi
Dışarıda güller açarken içinde fırtınalar
Yaş takıntısına tutulmuş kalbinde keder yıllar

Oysaki yaş sadece sayı, zamanın işareti
Aşkın önünde engel değil sadece bir varlık izi
Kendine hapsolmuş geçmişin gölgesinde
Açamıyor gönlünü sevginin güneşine

Kadın kendine hatırlatmalıdır belki de
Aşkın yaşla alakası yoktur sadece kalple
Gençliği yüreğinde sevgiyle yoğrulmuş
Yaş takıntısını bırakmalı hayatın tadını duymuş

Ve o kadın yaş tutsağından kurtulduğunda
Sevgiyle dolu bir kalp bulduğunda
Yaşını umursamadan aşkı ile özgürce
Seferi gönlünü kaptırır bir gün habersizce...

Kübra ÖNCÜL

MENEKŞEME SÖZLER

Yüreğim alev alıp da yansa,
Yine de söylemem sana,
Sevgi şerbetini alıp da içsen kana kana,
Yine de yüreğinde biliyorum ki yer yok bana,

Kalbim Menekşe, o kadar kızgın ki bana,
Neden bu kadar eziyet ediyorsun diyor, bu gariban cana,
Her gün ederim yaratana dua,
Belki bir gün gerçekten yağmur olup düşersin diye yüreğimdeki sahraya...

Fatoş BAVAGİR

BÜTÜNLEŞEN KALBİM

Seyrederdim bulutları,
Seni düşünürdüm,
Gözlerini,yüreğini
Seninle bütünleşen kalbimi.

Yolları izlerdim huysuz ihtiyarlar gibi,
Kaldırımlar, taşlar yollar ve insanlar
Şu en tepedeki endamlı kâr,
Seninle bütünleşen kalbimi.

Bu gece gökyüzü hüzünlü gibiydi,
Sensizlik, sessizlik ihtimali!
Karanlık uçralarda ayyaşlığımı,
Seninle bütünleşen kalbimi.

Gönül bahçemde yeşerdi, soldu çiçeklerim
Bir bir etrafa saçıldı yapraklarım,
Kurudu karanfiller, bitti oyun
Seninle bütünleşen kalbimi.

İlayda ÇALIŞKAN

DOKUNAMIYORUM...

Ben kayboldum bi' ormanda.
Öyle güzel ki orası.
Öyle bana ait hissediyorum ki bazen.
Sanki kalbimin en derinlerinde hissediyorum seni.
Sanki sadece sen bulabilirsin beni.
ama bazen,
bir sis çöküyor.
Duruyorum, üzülüyorum.
Göremiyorum seni.
Dokunamıyorum.
Bir an geliyor ki,
sana ulaşamamaktan korkuyorum.
Ruhunda bi' şey var ama ben bunu
Çözemiyorum.

Damla KINALIKAYA

LİMANDAKİ KELEBEK

Fazla küçük insan, fazla değersiz.
Vâdedilmiş kısacık bir yaşam bu,
Limandan ayrılan gemi misali,
Dalgalı denizden geçti mi ufuk çizgisini,
Görünmez bir daha, geri de dönmez.
Şimdi düşündüm de,
Gemide olmak mı zordu, limandan izlemek mi.
Yolculuk mu zordu, yolcu beklemek mi.
Ölmek mi zordu, doğmak mı
Kelebek için de mi öyleydi,
Tırtıl olmak mı zordu, yoksa kozada beklemek mi
Yaşamla ölüm arasında kalan kelebek,
Oysa kısa bir hayat seninki
Yıllar değil, aylar değil, varsa günler
Hatta şanslıysan haftalar.
Ya bu yolun bir sonu vardı, bir bitiş çizgisi
Ya da ne yol vardı, ne yolcu,ne de ben...

Adile YILDIZ

BİR ÇİFT GARA LASTİK YEMENİ İŞTE...

Bir çift gara lastik yemeni işte....
Çoğumuzun çocukluğunun geçtiği gara lastik ayakkabıları kendisi gibi bizleri de eskitti. Sırf gara lastiklerden pahalı olan sandalet ayakkabılara sahip olamamamın sebeplerinden biri gara lastik yemeniler. Çocukluğumda hiç sandalet terliğinden giyemedim belki ama hep düşlerimin güzel yerlerinde kaldılar. Şöyle pembe bir çift sandaletin hayali. Sızce de güzel değil mi? Yemenimiz her eskidiğinde mahalledeki akrabamız olan halamın eşinin dükkânında alırdık soluğu. O lastik ayakkabıların kokusu hâlâ aklımdadır. Hele poşetinin içinde yan yana dizilmiş bir sürü lastiğin kokusunu barındıran rafları görmeye gör. Arada ayakkabıcıların yanından geçerken anımsarım o kokuyu. (Eskisi gibi değil ama!) Her zaman bir numara büyüğünü alırdık. Sonra modeli, ayağımızda duruşu da önemliydi. Gara lastiğin modeli de mi olur demeyin, şimdi bile pazarlarda bir sürü şekli var. Bizim baktığımız ise ayağımızda kibar durmasıydı. Burnu kaba duranları da vardı. N’apalım çocuk aklı işte.

Sonra hoca mektebine de giyerdik bu güzel gara lastikleri. Hoca hep uyarırdı:

— Çorapsız giymeyin! Ayaklarınız caminin halılarını kirletiyor, diye.

Haklıydı da. Ama ben hep o gara lastikleri çorapsız ve camiye giderken de giyerdim. İsteyen pisliğine desin, isteyen sandaletin diyeti, isteyen imkânsızlık. Ama şimdi düşünüyorum da bizim mutlu olduğumuz anların tek şahidi belki de bir çift gara lastik yemeni. Bana hep bunları hatırlatır. Şimdilerde çiçeklileri de çıkmış büyük, küçük yaştakiler için çok güzeller. Ama benim bir çift gara yemenim hepsinden daha renkli gelir bana. Neden mi? Hayatımın renklerini taşır çünkü. Bana nereden geldiğimi hatırlatır mesela

ve son olarak. Sandalete ulaşılmazlığıma olan ukde, duygularımın sebebi, aynı zamanda beni mektebe kadar takip eden bir çift gara lastik yemenidir. İşte bu bir çift gara lastik yemeninin tekleri gibidir kardeşler de; hayatın renklerini, hayatı taşırlar içinde ve beraberinde; rengi, şekli ne olursa olsun. Ya birbiri ardına gider, birbirini takip eder, ya birbiriyle yol alır ya biri arkada kalır çamura bulanır. Öteki öne geçer, onu bekler.

Öbür tekim olan gardeşçeme. Bir çift çorapsız cılız ayağın altında eskisen de beni mektebe kadar hep takip et olur mu? Rengin pembe olmasa da olur...

Sema ZEREN

EKSİK

Saklı kaldım aşikârlar acununda; sessiz kaldım,
Derdim duman oldu ciğerimde; nefessiz kaldım,
Bir güvercin oldum avucunda; kafessiz kaldım,
Bir türkü misali söyler dururum seni...

Vakit ağır ben yorgun; umudun altında kaldım,
Söyleyen sağır dinleyen dalgın; işiten bir ben kaldım,
Giden benden aldı, dönen bende öldü; eksik kaldım,
Bir ağıt misali ağlar dururum seni...

Yastım, yaş oldum; yastığımda yaş oldun,
Kurumuştum yaş oldum; tabutumda taş oldun,
Omuzumda baş idin; ocağımda aş oldun,
Bir çile misali çeker dururum seni...

Bu şiir ki acı söyler dillerde,
Bu şiir ki ağır gelir kalemlerde,
Bu şiir ki zehir olur ziyafetlerde,
Bir yara misali dağlar dururum seni...

Yadin Burak KAYA

BEN BİR ACAYİP OLDUM

Ben bir acayip oldum
Yalnız oldum
Çiçekler düşer oldu saçlarıma
Bembeyaz oldum
Nefes almıyorum
Mezar oldum
Ben bir acayip oldum
Ruh oldum
Ben oldum
Kovalamaca oynuyorum
Yalnızca kaçıyorum
Yapayalnız oldum
Düşüne düşün
Deli oldum
Ben bir acayip oldum
Ham oldum
Har oldum
Ben öldüm
Çiçekler düştü toprağıma
İhlamur çiçekleri
Ben bir acayip öldüm

Reyhan KARA

AH O GÖZLER

Ah o gözler yok mu?
Dimdik dururum önünde,
Yıkılmamacasına bir çınar misali...
Hep sonum mum olur, erir giderim.

Ah o gözler yok mu?
Fırtınalar eser içimde,
Yıkarcasına uçurur her şeyi...
Hep sonum bahar olur, sakinleşirim.

Ah o gözler yok mu?
Umutsuzluk kavurur içimi,
Dökülür sararan yapraklarım...
Hep sonum rengarenk olur, açar çiçeklerim.

Ah o gözler yok mu?
O gözler hiç kapanmasın...

Tarık USLU

MAVİLİKLERİN HALLERİ ÜZERİNE BİR AĞIT

I-martinın kandırma uçuşlarını kabullenememek

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın
inkar ettiniz,
inkar da etseniz
sere serpe cılcıbil ve denizaşırı olmalı aşk
yirmisinde herkes şairdi
ellisindeyse hâlâ yarası kapanmamışlar

sana bırakamam bunları suya atlarken
medeni hukuka aykırı
hepsi kendi edindiğim acılar hüznler mutsuzluk ve yalnızlıklar
üstelik daha yeni doğuyor yalnızlığım bu bir ağustos bebeği
bu bir yangın yeri Çanakkale'si
uykusuzluk ve ağlanan geceler ne ki
ergenliği var bir de bu bebeğin

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

sevdiklerimden kandırılmak o kadar güzeldi ki
hep yeni şanslar verip hatayı kendimde aradım
nasıl trafığe çıkan araç baştan kusurluysa
severek yola çıktığımdan hep ben yanlış anlamıştım

ah bir de Şu vapura yanaŐan martuların içindeki tek özel yolcuyu kendim sanmasaydım

bu Şiirler devam edip giden bir döngü
12 sinde yazdığım la Şimdi yazdığımın gücü elbette farklı
duygu çalıŐıyor kalbim bu hayat denen spor salonunda

hiç Şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

Çok okudum ama manavın beni kandırmasına engel olamadım diyor ya OĞuz Atay

ben de durum daha da kötü
istisnasız tüm sevdiklerim kandırabilir beni
Üstelik okumam da azımsanmaz
sorun Şu ki duygu varken bilgi iŐe yaramıyordu
beni kandıran tüm sevdiklerime teŐekkürler

bazı saatlerde tüm duaların kabul olduğu gibi
ağustosun içinde eyllden günler vardı
bütün bir mrn acısı o anda saklıydı
beyaz elleriyle dua eden o kızsız
denize düşen sevgi kırintılarına uçan bir martıydı
denize uçan o martıyı kurtarmaya salak bir adam atladı

hiç Şaşmaz inkar da etseniz,
attığım sevgi kırintılarınadır uçan o martı eller
ne kanatlar eldir ne ekmekler sevgi
eylül hep böyle değil mi zaten
oka zlem çokça yıkıntı
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz

bugün Çanakkale'de gökyüzü sarı camlı gözlüklerden izler gibi dünyayı
belki yanlış anlaşılmakta böyle bir şeydir
mavi olduğunu bilip sarı görmek derken göğü
koca bir yangın sardı şehri
sizse mutluluk yerleri kat kesince aşkın, her şeyi inkar ettiniz
beni tanıdığınızı bile
yangını ben çıkardım diyecek kadar cesur değildiniz

II-aşka düşen adamın mavilikteki halleri

bu öyle bir mavi değil/deniz mavisi göz mavisi ya da gök mavisi değil
huzursuz bir mavi/tıpkı olmaması gereken yangının sarartısı
elbet düzelecek her şey
dürüst olan boğulsa da aşkta
kendi vicdanında huzurla nefes alacaktı
hiç de mütevazı olmayan bir maviydi bu aslında ojeli tırnakları vardı mesela
süt kokusu içindeki pınar krem peynirleri gördüm maviydi onlar da
çok anısı olmayan hiç geleceği olmayan mavilikler vardı
yanan sararmış Çanakkale göğünün altında
sense erik dalı gevrektir oynayabilecek kadar neşeliydin
beni düşüğüm bu mavilikte izlerken
kalbin erik dalından gevrekti
o taş kalbini ayaklarıma bağlamış çoktan batıyordum
o taş kalbin adeta atmak için başka canlıların damarlarından kan alıyordu
balon balıkları yaklaşır ama sevilmez zehirliydi

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
tek kişi de olsa ben şahidim

sevmeyi bildiğim halde çırpındıkça boğuluyordum

en karanlık anı gecenin gün doğar dediklerinde şafakla beraber
yapayalnız ve yorgundum
ah mavi/ah gece/ah kızım/
alayım kızıma bir kutu boya
boyasın kendini boydan boya

kaktüsleri çok severdin
bütün çiçeksizliklerine hayrandık
ve bilim çok ilerlemişti bazen mavi bir tırnakta ya da mavi bir saçta
ya da duvardaki mavi bir spreyci yazıda buluyorlardı bu cinayetin suçlusunu
ama ben bulunduğumda tanınmaz haldeydim

boğulmayı ben kabul ettim
hani derinlerde 50 metrelerin karanlık mavisinde
tüpten bir nefeste tüm ömrünü çekersen ya
tatlı bir sarhoşlukla seni ölüme ikna eden o narkoza
evet tam da öyle bir mavi olarak geldi bu kez

hiç şaşmaz inkar da etseniz
siz de deliler gibi sevmiştiniz
kat kesip kıvrılınca mutluluk yerleri aşkın vazgeçtiniz
açıkçası karlı değildi hatta işinize gelmedi ya başka bir sürü ruhsuz gerekçeniz vardı
tek kişi de olsa ben şahidim
ya da bu benim bir martıyı sudan kurtarmak isterken
boğulmamı anlamlandırma isteğimdi
hiç şaşmaz siz inkar da etseniz uçmayı bildiğinizi
en azından ben deliler gibi sevmeyi ve kendi sevgimde boğulmayı bildim

İzzet Akın TÜTÜNCÜLER

EYLEME İNSANOĞLU

Saygıyı bilen dik yürür
Üzerini sevgi ağı bürür
Unutma sakın insanoğlu
Kişi edebince hürmet görür

Nanköre nasihat kâr etmez
Kovsan kapından gitmez
Uğraşma sakın insanoğlu
Huylu huyundan geçmez

Seven gözün yaşın silsin
Sevmeyen kıymet ne bilsin
Ağlama sakın insanoğlu
Bizi gerçek seven gelsin

Kalk diril kendin bizzat
Tutma gönlünü eyle azat
Korkma sakın insanoğlu
Ayağını yorganına göre uzat

Hamza ASLAN

CALİGINOUS

Tanrı yukarıdaydı ve sıcaktı toprak
Yağmurların nehir olduğu zamanlar
Ruhumda bir ürperti var
Yeniden aşka yoğrulmak ne de zor
Hayatı ıskalamak
Islıklamak belkide
Ahhh!

İşte griye kesercesine bir karanlık tutuyorum gözlerimle
Sen yüreğinle dokun başka türlü çok güç
En içeride bir ney iniliyor duy bunu
bak burası çok önemli
Meyden içiyorlar, bir bak!
Ateşlerde harda sönüyorlar
Tüm hikaye orada içeride
Bak ama gücendirme!
İnsan sevince.. n'olur..
Bağdatın sokaklarında çingene beynelmilel bir acıdan bahsetmişti
Şimdi ağlıyorum, hikaye çok tanıdık
Aynı bize benziyor
Bir duman sarar tüm şehri sonra,
Sonrası korkum çok...

Enes AYDIN

ISLAK KÂĞIT

Bitti. Biten neydi? Kimdi?

Kırgın düşünceler, yarım kalan hayaller kimindi?

Bir sonbaharın bitmeyişi nedendi?

Boz yaprağın direnişi niçindi?

Uzun mesafeler; yolları soğuk, süresi kısa uzun mesafeler... bazen birkaç adım.

Yakın olduğu mutluluklara bu kadar uzak olan kimdi? Kimlerdi?

Gözden düşen damlalara eşlik eden kimdi?

Yanarken koruyan yürek hangi kafesteydi?

Gözleri artık görmeyen sadece hangi göletindi? siyah, sınımsız, samimi.

Peki yarınların tükenişi neden?

Güllerin burukluğu, havanın yer değiştirmemesi neden?

Tütmesi gerekirken çatlak hâlde, donmuş bacalar neden?

Tepedeki güneşin ısıtamaması neden?

Gözlerin yüze eşlik edememesi, ağrıyan eller, acıyan parmaklar neden?

Etkili bir melodinin tepkisiz bırakışı neden?

Kim, kimler; neden, nedenler...

Bir olan neden ayrı yazılıyor ıslak kâğıtlara?

Birlerin yarısı neden büyük, kırgın, sitemli iki yarım bırakıyor ardında?

Güldürenler neden yavaşlıyor?

Damlalar neden hep aynı yere düşüyor?

Bulutlar gözlere eşlik ediyorken; gözler parlak gökyüzüne neden eşlik etmiyor, edemiyor?

Söylenmek istenen sözleri sessizlik neden haykırıyor?

Adeta pathyorken kulaklar, nasıl kayıtsız kalıyor “O Gözler”?

Sorular çok, cevaplar “Tek” iken tek olan neden uzaklaşıyor?

Sorular sadece, arayışlar başka bir kafeste...

Hani sırt ile göğüs arasında, hafif sola yakın, kocaman ama içi kimsesiz bir yer var ya.
Ait olduğun ama içinde olmadığın. Olamayacağın?

Arı bir sevinin uzaklığı...

Adil Başar ŞAHİN

